

Pligter og lad Medl. staa op, naar de taler.. Vælg samme Aften og til samme Emne 2 Indledere af forskellige, modstridende Anskuelser, da bliver der Fart i Diskussionen. Lad det ikke altid være Formanden, der skal trække Lasset ved disse Møder, Medlemmerne maa selv være med til at indlede, og de maa forstaa, at synes man ikke, at Møderne i D. K. altid er interessante, saa er det ikke altid Ledelsens Skyld, men de menige Medlemmer bærer ogsaa deres Del af Ansvaret derfor.

En rig, tankevækkende Diskussion — uden Personligheder som den bør føres — vil altid bidrage til at vække Kvinderne til Forstaaelse af de Opgaver, Samfundet kræver af dem, og den vil hjælpe dem at udvikle de Evner, de hver især sidder inde med.

Marie Riising Rasmussen.

Fra Rigsdagen.

Forslag til Lov om Rettens Pleje.

—:—

Under dette Forslags første Behandling i Folketinget stillede Borgbjerg d. 11. Febr. Forespørgsel om, hvor vidt Kvinder efter dette Forslag havde Adgang til at blive Nævninger, naar de havde faaet politisk Valgret. § 69 siger, at til Nævning kan kaldes enhver, som har Valgret til Folketinget, men ikke desto mindre staar der i

gel af Vaaben udgød Flomme af intetsigende Ord i haabløs Forvirring mod den vennesele Professor, som tilmed havde erklæret sig for Tilhænger af Kvindesagen, — og om Kvinder, der havde grupperet sig om det Skafot, hvorpaa den formastelige skulde hode med Livet.

Se, al den Slags kan jo være meget harmløs og morsomt; — Journalister er jo gerne unge Mænd, som ikke kan forudsættes at have overdreven Respekt for veltjente, banebrydende Kvinder, især naar disse er ude over den Alder, hvor unge Herre i Almindelighed regner med Kvinder — men hvis en saadan godtkøbs Kritik kommer fra en Kvinde, der selv høster sit Brød af den Jord, som Kvindesagens Veteraner har opdyrket for Kvinder, — da forekommer en saadan Kritik mig at ligge under en *kvindelig* Journalists Værdighed, og faar mig til at tænke paa det gamle Ord om Fuglen, som besudler sin egen Rede.

c—c.

§ 73, at Kommunalbestyrelsen udvælger aarlig efter Forholdstal blandt de Personer, der er opførte paa Valglisten og opfylder de øvrige i §§ 69 og 70 foreskrevne Betingelser, *Mænd*, der anses for o. s. v. — Han vilde foreslaa, at der kom til at staa »Personer« istedetfor »Mænd«.

Herpaa svarede Justitsministeren den 13. Febr.:

»Til det ærede Medlem fra København 5te Valgkreds (Borgbjerg) skal jeg sige, at de Bestemmelser, som han nævnte i § 69 og § 73 om, hvem der kan blive Nævninger, er ikke forandrede fra Retsplejeloven af 1909, men det kan være noget uklart efter Affattelsen, hvorvidt Kvinder kan være med. Man kan maaske ogsaa være i en vis Uklarhed om, hvorvidt Kvinder ogsaa skulde være med og skulde kunne blive Nævninger. Nu har de faaet kommunal Valgret, og man kan sige, at naar de baade har kommunal og politisk Valgret, hvorfors skulde de saa ikke ogsaa kunne være Nævninger? Men paa den anden Side kan man sige, at naar de nu skal opøve sig som Statsborgere ved kommunal og politisk Valgret, kunde de vente noget med Adgang til at blive Nævninger. Jeg skal imidlertid henstille, at man i Udvalget tager et klart Standpunkt dertil, jeg skal ikke modsætte mig, hvis man finder det nødvendigt, at Kvinder skal kunne blive Nævninger, men jeg vil paa den anden Side ogsaa kunne finde mig i, at man siger: Lad os nu nøjes med at give Kvinderne politisk Valgret i Aar og lad dem vente med at blive Nævninger. Mange vil vistnok føle det som en Byrde at komme mellem dem, der kan blive udtaget til Nævninger, og det kan vi drøfte ligesom ogsaa andre Spørgsmaal, der angaar Nævningers Udpegelse.«

Senere udtalte baade Folketingsmand Emil Petersen fra Gudme og Folketingsmand Alfred Christensen sig for, at Kvinder, naar de har faaet politisk Valgret og ellers opfylder de i Loven fastsatte Betingelser for Nævningehvervet, have baade Pligt og Ret til at udtages som Nævninger, og Alfred Christensen udtalte end ydermere, at dersom han fik Sæde i Udvalget, vilde han gøre sit bedste for, at al Tvivl om den Ting blev fjer-

net, selv om det skulde blive nødvendigt, at Ordet »Kvinde« blev udtrykkelig nævnt i Loven.

Vi skal blot til ovenstaaende bemærke, at er der noget Sted, hvor Tilhængere af en fuld rettfærdig Samfundsrådning maa kræve at se Kvinder repræsenterede, saa er det der, hvor der fældes Dom saavel over Kvinder som Mænd, og det virker derfor lige saa pintigt som overraskende at høre en radikal Justitsminister udtale sig saa køligt og forbeholdent om et Spørgsmaal, som vi kun havde tænkt os, at den mest forbenede Reaktion vilde nære Tvivl om.

Et københavnsk Dagblad har udtalt sin Forundring over, at der af Kvindeforeningerne intet er foretaget i denne Sag. Dansk Kvinde-samfund kan hertil svare, at dets Forretningsudvalg allerede har taget Lovforslaget under indgående Behandling, og i flere af dets Paragrafer fundet Spor af det gamle uretfærdige Skel mellem Mænd og Kvinder, som vi over alt er ude efter at fjerne. Regering og Rigsdag vil derfor sandsynligvis i den nærmeste Fremtid høre fra Dansk Kvindesamfund angående denne Sag.

Om Brugen af feminine Endelser paa Dansk.

—o—

Det er ikke min Hensigt at drøfte, hvor vidt det vilde være formaals-tjenligt (ligesom man gør paa Tysk og Fransk) at føje feminine Endelser (paa Dansk kommer vel kun »ske«, »inde« og »trice« i Betragtning) til alle Navne, der betegner Stillinger, saa snart disse beklædes af Damer. Vigtigere forekommer det mig at bruge Endelserne, naar de nu engang har vundet Hævd, paa konsekvent Maade, og ikke snart til at betegne den, der virkelig beklæder Stillingen, og snart for den, der blot er gift med en Mand i denne Stilling eller med en tilsvarende Titel.

Medens vi saaledes ved Lærerinde, Sangerinde og Skuespillerinde forstaaer Kvinder, der af Profession underviser, synger eller spiller Komedie, saa forstaaes i Almindelighed ved Pastorinde, Professorinde og Etatsraadinde Kvinder, der er gift med en Præst, Professor eller Etatsraad. Dette er fuldkomment meningsløst. Endelserne bør absolut reserveres de ud-